

Μη κερδοῦς τὸν γενομένον δου-
λοῦντος διὰ τοῦτο λέγει· ἢ ἐν ἑα-
νός δι' ἑλπίν τὴν ἀποδομένην δι-
αποδομένην τὴν πόσον ἐπαποδοῦναι
πρὸς ἑλπίδα ἐν σταθερότητι.
Ἐλπίδι οὐκ ὁτιζοι ἐλπίδα ἐν
προσδοκίᾳ σου ἐλπίδα ἐν
ἐκ τῆς ἐλπίδος καὶ ἐν τῇ
ἐκ τῆς ἐλπίδος, ὅτι ἐλπίδα ἐν
Μακεδονίᾳ, διὰ τὴν πόσον ἐν
ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἐλπίδα ἐν
ἐκ τῆς ἐλπίδος τὸν νέον ἀν-
ταποδοῦναι.

[illegible]

Ἐν τούτῳ ἀπόσταμα ἀπα-
 τήθην ἀπὸ τοῦ Κοικουλάκη
 Σιλαδοβάν, Βασιλάκη, Μπου-
 τδών, Γαγκροβιάν καὶ Ὄθων
 Ἐδλιν ἀποστάλιν εἰς τὸ ποσίον

U
I
-
ti
ò
i
i
-
-
a
C
r
-
v
-
e
v
C

Σημ. Η ε γ ο ν Γ ρ. Μ η λ ι ο
Γουμένιτσαν. Η επιτολή δας
Ζηδόν. Σχετικώς με τους άγαντες
εν Γεωργία θα άρχώμεθα άνωθεν ίδιαι
τίτρες, ώστε πάσα πληροφωρία θα
είη άπέναντι εν μέσους δας θα με
άπο πολέμητος.

(Ἀγρίον Συνέχαια

Η ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΟΠΟΙΓ'Α

Ο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΑΚΡΙΒΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Ἀπὸ τὴν ἀποσταλείσαν πρὸς ἡμᾶς ἐκθεσίαν τοῦ θαρραλέου ἑργατοῦ τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος κ. Παναγιώτου Παπακωνσταντίνου δημοδιδασκάλου παραμένοντος εἰς Κωνσταντινικὸν δημοκρίτειον τὰς κάτωθι πληροφορίας.

«Ὁ πρῶτος μὲν ἡμᾶς εἰς τὴν ἑθνικὴν ὑποθέσιν ἦτο ὁ ἀείμνηστος Ἴων Δραγοῦνης, κατόπιν δὲ αὐτοῦ ὁ ἠρώδης Παπαδόπουλος, ὅστις ἔλθων εἰς τὸ διαμερίσμα Κασσανδρείας, ὡς χελευδὸν προαγγελοῦς τῆς ἀνοικτικῆς ἐνέπεισεν εἰς ἡμᾶς τὸν ὑπὲρ τῆς ἑθνικῆς ἰδέας ἀγῶνα. Ὁ Παπαδόπουλος ἦλθεν εἰς Κωνσταντινικὸν τὴν 1 Ἰανουαρίου τοῦ 1904 καταλύσας εἰς τοὺς Παπαγεωργίου Πούλιου μετὰ τὸν ἑαυτὸν 10 ἀνδρῶν. Τὸν πρῶτον αὐτὸν προάγγελον τῆς ἐλευθερίας προσεφώνησε ὁ ὑποφαινόμενος ἀπαντῶν δὲ οὗτος διηγήσατο διὰ τὰ φρονήματά των τοὺς κατοικοὺς Κωνσταντινικῶν καὶ ἀτόνησε τὴν ἀνάγκην τῆς συντονίδεως τοῦ ἀγῶνος, ὅστις ἦτο τὸ προανακρούσθαι τῆς πολυποθέτου ἑθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως.

Ἀκολούθως ὁ φορέας τῆς ἐλευθερίας ἱερῆς ἀναπτύξας τὸ πρόγραμμα τῆς ἑθνικῆς ἐργασίας.

ΩΝ ΜΙΚΡΩΝ

Διὰ τὰ μικρὰ παιδιά ἡ μόδα τῶν νοτιῶν παντοφλοῶν δὲν συνήθίζεται ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλοῦ. Ἡ δὲ ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν μόδαν μετὰ μακρὰ παντοφλοῦ.

κατεμέρισε τὰ καθήκοντα ἐκείνου. ἐπικολοῦντες δὲ ἡ ὁμοκωμία των ὑποδείχθησαν καταλλήλων προσώπων, ὡς ἑθνικῶν ἐπιτρόπων καὶ ὡς ἀγγελιοφόρων, οὕτω δὲ ἐτίθησαν αἱ βάσεις τῶν ἐνεργειῶν ἐκείνου ἡμῶν. Διδακτικὸς τότε ὢν ὁ ὑποφαινόμενος εἰς τὸ ἐν Ζουπανίῳ ἔλθων, ἐχολοῖτο μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, ἐπανήλθον εἰς τὴν θέσιν μου. Ἐθα ἡ ταχυπτερος ὁμῶν εἰς ποσὶν διαδοχὰς τὴν ἐμφάνισιν των ἀποστόλων τῆς ἰδέας. Ἡ ἐπανάδος μου εἰς Ζουπανίαν ἐπὶ μετῴθι διὰ πολιτικῆς των Ζουπανιωτῶν διαπερνούμενων τὰ τοῦ ἀγῶνος διέδωκε ἐκεῖ τὸ αἰώνιον ὅπως, τὸ διαλέξων τὸ αἰώνιον δικαίωμα τῆς δουλείας, ἐπέκειντο δὲ τὸν σπῆρον ἐν πάσῃ μυστικότητι καθόσον τὸ Ζουπανίον ὑπὸ ἑορὰ Μουδίου, ἤρπεν δὲ καὶ δημοτικὰ ὄργανα ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος, ἐκείνη δὲ εἰς ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν, ἡ ἐπὶ τῇ ὁρακονομίᾳ, ἡδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ χαλαρωθῇ δὲ ἡ ἑθνικὴ ὁρακία.

Ὁ τότε Μουδίου Μερμερ - Ἀ. Ζηλῆς, ἐπατρίδης Κορυθαίου, ὑποφαινόμενος τὸν διέλλων, ἡμῶν παρ' ἐμπεδίων, ὅτι ἐν Κωνσταντινικῇ ἐνδραστηριοῦν ἀνάρται, ἐκάλει παρ' αὐτοῦ τὸν ὑποφαινόμενον, πρὸς ὃν διὰ γλώσσης δομίας καὶ ἀπειλῶν ὑπέδειξε τοὺς ἐπεκρινόμενους κινδύνους κατὰ τὸν βασιλῆα των ὑπονομιέντων τὸ κράτος τοῦ Σουλτάνου. Προδανδὸς ἀμέσως κατ' ἐμὸς ἐπέπεδον ὡς φῶ-βητρον τὸ ἐγκλημα καθοδιδώσεως. Ἐμμέδως δὲ ὑπονοῶν, ὅτι θὰ ἐνέει-κνπε διεύλα κατὰ τὸν ἐπικύβον τοῦ Σουλτάνου, τὸν ὑποθαλπόντων ἀνατρεπτικὰς τάσεις, ἡ ὁποδοῖα ποτε ὑποβουδύνων τὴν ἑθνικὴν ἡμῶν ὑπόθεσιν. Τὰς ἀπειλὰς ὁ Μουδίου διετράνωσε καὶ ἐμπρά-κτως δι' ἐρευνῆς αὐτοῦρας ἐν Κωνσταντινικῇ μετ' ὁλοκληρὸν λό-χον ὄργανοι, ἀλλὰ προλαβὼν ὁ γράφον ἀπεδόθηκε τὸν ἐπικείμε-νον κίνδυνον δι' ἐγκαίρως μυστι-κῆς εἰδοποιήσεως πρὸς τὸ Κωνσταν-τινικόν. Τὸν φανατισμὸν τοῦ Μου-δίου καὶ τὸν ὑπεράγαν ἔλθον αὐτοῦ, πρὸς ἀπόπνιξιν ἐν τῇ γεν-νέσει του παντός ἑλληνικοῦ φρο-νύματος, ἡ κινήματος εἰς τὴν πε-ριδέρειάν του, ἀνέκοιεν ὁ ἀρχηγὸς βαρδὰς, ἀναγγελλας εἰς τὸν ἐν Κορυθαίᾳ πατέρα τοῦ μουδίου, ὅτι ὁ υἱὸς του φρονιμῶς ἔργον θὰ ἐπρατεν, ἂν ἔθετεν ὄργανον περὶ χάς περὶ τὰ χεῖλη αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅτι ἐλάμβανε τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κα-κίας του. Ἡ δυνάμις ἔθερεν τὸ προσδοκώμενον ἀποτελέσμα καὶ ὁ μουδίους ἐφύμωθη, τὸ φῶβητρον ἐμειώθη καὶ ἡ συνεργασία μετὰ

THE FE

Ο Επικεφαλής ΠΑΠΑΔΡΑΚΟΣ

24 Απρ 1926

Παναγ. Παπακωνσταντίνου
Δημοδιδάσκαλος

Ο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΑΚΡΙΒΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΟΝΙΣΤΩΝ

Είς την διαλευκίναν όρεξιν των
Ελληνικών δυνάμεων κατά τας δε-
κάς Μαΐου το 1903 συνέβαλε κατά-
μεγα μέρος και το άτυχημα του
Ιδρυτού δώματος του Καλούμενου
Πούλου (καπετάν Νίδα) περί του
οποίου και λεπτομερώς θα άρ-
χισθώμεν εις προορχή όύλλιν.

Ανδυνχώς μετά τούς άρτίους
των δυνάμεων ήρχισαν να άποχω-
ρουν του άγώνος και οι όπλαρχη-
γοι. Οι Παπαδράκος, Κουκουλά-
κης, Σικλαδάκης πρώτοι ήναγκά-
σθησαν ως έκ της άπνους κατα-
διώχους των τυνητών των υπό
του τουρκικού στρατού να έγκα-
ταλείψουν τα Μακεδονικά έδαφός
ούτω δε τα τρία μεγάλα Έλλη-
νικά δώματα έξινδυνεύσαν τελείως.

Υπό των Βέρων έκ των 70 άν-
δρων παρέμειναν μόνον 20 εις τήν
Ρούβαν έκ των 45 άνδρων του άπ-
μειναν μόνον δέκα ένδ έκ των 65
άνδρων του Ζούκι μόλις 25.

Η έλάττωσις αύτη της δυνά-

μεως άπεγοήτεσε τούς άρχηγούς,
οίτινες ήναγκάσθησαν να άποχω-
ρήσουν άκόμη νοτιώτερον έπι-
χόντες ότι θα έόθωναν εις αυτούς
ένδυνχώς και ό μιν Βέρων μετά
του Ρούβα διεκδιώντες τήν Αλ-
βανία ποταμών κατακυνδυνεύσαν
πρός τούς Μαυρονέους, ό Ζούκις
έμειναν εις τό αυτό παρά το Λο-
νιτόο δάδος.

Μόνον ό Βάρδας Έπανερχόμενος
προς όωργάν έόθινεν εις τό Τσί-
βλιν Βαϊοπέδι. Εκεί έλαβε δια-
όρους πληροφορίας κατά τας
όποιες ό Τουρκικός στρατός έπι-
νευτο προς τό Βούτινον και ότι ό
έκ Μπελκαμένης διαδόχης Ρέντε-
λος μετά 25 άνδρων άνεπλάκη
εις Σέιναν υπ' αυτού.

Οι λοιποί άποδυνδυνεύοντες άρχηγοί
άναμεινοντες την άπάντησιν εις
τήν διαλεύκαν παρ' αυτών έκθεδιν
πρός τό Μακεδονικόν Κομιτάτον
ήπρακτον, μέχρις ότου έόθιναν
ή άπάντησις αύτη έχουσα ως έξής

Τόν ήρωϊκόν Παπαδράκον διε-
δύχθη εις τό Καστανόχωριό ό άν-
θυπολοχαγός ό Αντώνιος Βλαχά-
κης ό υπό τό Κενδεπώνιον Αί-
τσας δράδας. Η παρουσία αυτού
μεταξύ ήμών άνεπτέρωσε τό θρό-
νημα των Μακεδόνων, όν ή άμ-
διόλιν ήλματο άποχωρούδα πρό
των ένδειξών, ότι υπό τό προώ-
πελον των άτάκτων άναρχών όρ-
αυτό τό έπίσημον Έλληνικόν
κράτος. Ο άειμνόςτος Αντώνιος
Βλαχάκης ήτο εις των έπιλέκτων
Έλλήνων άξιωματικών, δραστηρι-
ώτατος, λίαν δε εύεπίθορος προς
τούς κινδύνους. Τόσον δε γυμνί-
νους και έθελόθυτος άνεδείχθη,
τόσον είχε συνειναι την δυνάμιν
τον ό άειμνόςτος Αϊτσας, ώστε ή
Μακεδονική λαϊκή μορφή έξυμνεί
τήν έθελούδιαν του, πρόκειται δε
εις μνημόν ή προς τας κακουργίας
άποχή του και ή τελεία αυταπά-
ντης του. Έπι κεφαλής του δώ-
ματος του, διεξεδιέχθη τό Κων-
σταντινικόν, κατά Νοέμβριον του
1901 και κατά Φεβρουάριον του
1903, δραστηρίως ενεργών υπό της
δυνικής υποδίσσεως.

Ο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ
ΑΚΡΙΒΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΟΝΙΣΤΩΝ
Η ΔΑΜΠΡΟΤΕΡΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΟΠΟΙΙΑ